

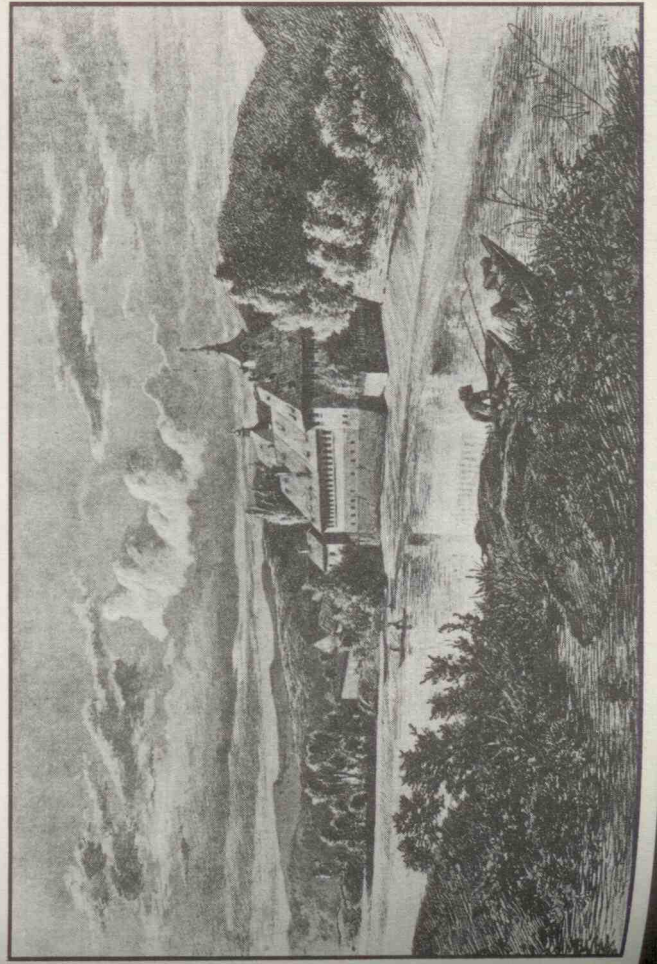
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

1087

ROČNÍK III

Kukátko

Ing. Janík

252 29

DOBŘICHOVICE

Několik našich čtenářů se posastavilo nad skutečností, že v Národním středisku v Dobřichovicích byl v květnu tohoto roku zrušen prodej novin a časopisů. Zašli jsme tedy pro odpověď za vedoucí prodejny, paní Evou Moravcovou.

Žádost o zrušení smlouvy mezi Okresní správou spojů Praha - západ a NS Dobřichovice byla podána vedením nákupního střediska 29.4.1987. Důvodem byla skutečnost, že spotřebitelská poptávka po některých vydávaných titulech výrazně převyšovala nabídku, což bylo terčem časté kritiky občanů. Pro zajímavost uvedeme, že příděl některých novin by nestačil ani pro samotné prodávající zaměstnance. Všechny ve vědní den byly dodány do prodejny 4 kusy Rudého práva, 2 Čs. sporty, 1 Mladé fronty, 1 Svoboda, 11 kusů Práce, 11 Lidových demokracií, 10 kusů Svobodného slova, v sobotu 75 kusů Rudého práva, 45 kusů Práce, 20 kusů Mladé fronty, 11 kusů Čs. sportu, 30 Lidových demokracií atd. Když k této informaci přidáme, že nákupní středisko nemá na prodejní tisk žádný finanční podíl, neboť nespadá pod správu spojů, není se co divit, že Dobřichovice byly posledním nákupním střediskem Jednoty na okrese Praha-západ, který denní tisk ještě prodával.

Po následné informaci na dobřichovické poště, kde jsme zjistili, že během prázdnin šli novin dostatek, ale v běžném roce rovněž poptávka výrazně převyšuje nabídku, jsme se obrátili na Okresní správu spojů Praha-západ s dotazem, proč není možné dodávat do prodejního střediska takové množství tiskovin, jaké by alespoň zčásti odpovídalo poptávce občanů. Z odpovědi ředitele OKSS P-Z,

Josefa Bečína vyjímáme:

"Výše nákladů jednotlivých titulů distribuovaného tisku je nám určována Středoeckým ředitelstvím spojů Praha. Většina deníků a časopisů je však tisk s rozbraným nákladem a zatím nelze u vydavatele dosáhnout jeho zvýšení. Tato nepříznivá situace se proto nevyskytuje pouze v oblasti Dobřichovic. Problematika nedostatku tisku, především Rudého práva a Svobody má celookresní charakter a je pravidelně zařazována i do programu jednání OTEK při OV KSČ.

Prodej tisku pro Vaši obec je zajišťován na poště a ve stánku EMS. V nejbližší době bude projednána možnost prodeje objektu

ve středu vaší obce, kde plánujeme v roce 1988 zřídit prodejnu FWS. Podmínkou tohoto rozšíření prodejní sítě je však zajištění vyššího objemu dodávek tisku pro okres Praha-západ. K tomu bylo přihlédnuto při sestavování návrhu plánu na rok 1988 a toto zvýšení bylo nárokováno i u Střešického ředitelství spojů Praha.

Věříme, že se nám naše záměry podaří plně realizovat a ve spolupráci s příslušnými státními i stranickými orgány postupně zlepšovat krytí spotřebitelské poptávky nejen v oblasti Dobřichovic, ale i v celém okrese Praha-západ."

Co k tomu dodat? Snad jen vyjádřit podív, že i noviny a časopisy mohou být úzkoprofilovým zbožím.

(dh)

≡ z jednání MNV

S l u ž b y

poskytované občany podle vl. vyhlášky č. 154/82 Sb.

J m é n o :	Adresa:	Telefon:	Profese:
Bejlková Eva	Dobřichovice-Karlík 448	/	švadlena
Kocour Jaroslav	Dobř. Bezručova 606	9911825	kladeč podl.kryt.
Maier Josef	Dobř. Alšova 0143	9911637	malíř pokojů
Mašek Erhard	Dobř. Hálkova 512	9911823	lakýrník
Pecharová Dalena	Dobř. Všenorská 427	9912496	dám.krejčová
Podlipný Lub.	Dobř. Lety pod lesem 98	/	draní peří
Rážová Ludmila	Dobř. Hálkova 307	9911676	dám. krejčová
Šarounová Boh.	Dobř. Jiráskova 291	9911548	fotograf.služby
Špaček Jaroslav	Dobř. Krátká 364	9911243	instal.-topenař
Prosický Jar.	Dobř. Hálkova 707	/	malíř pokojů

Pozn. redakce:

Jmenným seznamem doplňujeme článek o službách z minulého čísla; současně však upozorňujeme, že draní peří není v Dobřichovicích zajištěno, neboť L.Podlipnému tuto činnost nepovolil ONV Praha-západ.

VÍTÁME ≡ BLAHOPŘEJEME

12. června 1987 byli na MNV v Dobřichovicích oddáni Dagmar Jarešová a Vladimír Kalina.

3. září 1987 se konalo slavnostní rozloučení s branci Jaroslavem Blažkem, Petrem Kalinou, Miroslavem Flzákem, Lubošem Slavíkem, Slavomírem Štěpánem, Jiřím Landou a Karlem Jandou.

5. září 1987 byli na MNV v Dobřichovicích přivítáni noví spoluobčané: Dana Marková,

Zuzana Koudelová,
Petra Benešová a
Antonín Procházka.

19. září 1987 byli na MNV v Dobřichovicích oddáni ing. Mariana Sýkorová a Štěpán Volf.

19. září 1987 oslavili zlatou svatbu manželé Ludmila a Václav Chuchvalcovi.

V srpnu a září oslavili své životní jubileum naši spoluobčané: paní Justina Jiříková,

paní Marie Šimková,
paní Olga Gemperlová,
pan Karel Beer,
paní Hana Matlová,
pan Václav Chuchvalec a
paní Božena Rážová.

Blahopřejeme!

Jaké se slaví svatby?

Kromě té, kdy vstupujete do manželství, můžete oslavit po deseti letech cínovou,

po patnácti letech křišťálovou,

po dvaceti letech porcelánovou,

po pětadvaceti letech stříbrnou,

po padesáti letech zlatou a

po šedesáti letech manželského soužití diamantovou svatbu.

Po staru se žít nedá, ale pracovat by se mělo:

Jak se má pracovat nám předvedli pracovníci spojů z Moravy při pokládání telefonních kabelů v našich ulicích. Minimálně rozrušené chodníky dali do vzorného pořádku v maximálně krátké době. Dokonce i všechny sloupy jimi postavené stojí rovně!

Po zkušenostech s dřívější praxí pracovníků pokládajících kabely jsme doslova žasli nad pravdivostí přísloví "když dva dělají totéž, není to vždy totéž". Že by Moraváci pracovali již podle nové proklamovaného myšlení, nebo prostě po staru, pečlivě a svědomitě?

L. Gemperlová

»»»

V tomto okamžiku.

Zmatek světa
Pontius Pilatus
Bohuslav Martinů
a co jest Pravdať
Váhy se kolíbají jak
stromy ve větru.
Ve změti nových životů
jediné jasná myšlenka.
Barokní koncert
ozvěna z dálky
představy zachumlané
do letitých límčů.
Zastavit se
nebo se rozběhnout?

OS

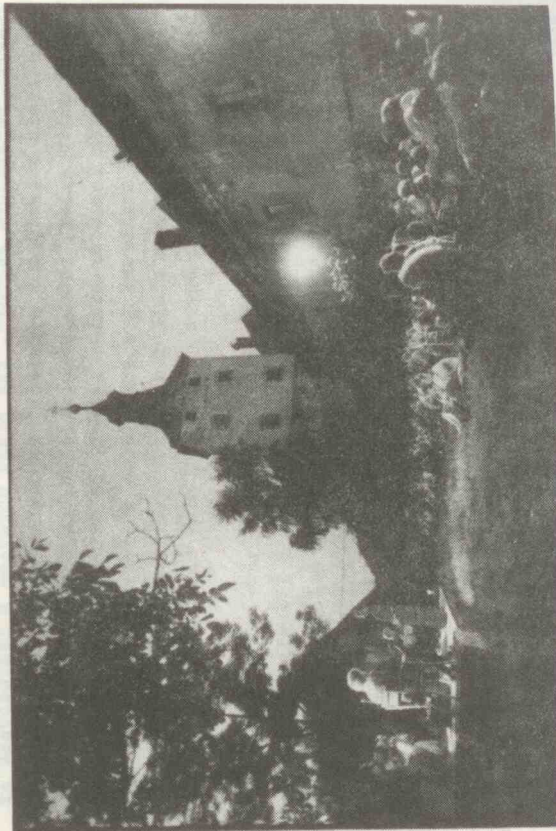
Víte, co znamená zkratka DKL? No přeci, Dobřichovické kulturní léto. Ptáte se proč? (Nedý proč, léto'?', proč, kulturaí'?' a proč zrovna dobřichovické?) A proč ne? Ale to zatím nechme stranou. Troufám si ovšem tvrdit, že by nebylo tak docela od věci si jednou takový malý kulturní festival za účasti všech, kteří mají čím přispět (domácích i přespolečných) uspořádat. Ale to jemon tak na okraj. Že by to ovšem šlo, ukázaly např. dva hudební večery na návoři dobřichovického zámku spojené s pohotově uspořádanými výstavami, z mého laického hlediska, technicky brilantních a "napádnutých" fotografií Jana Neuberta. Mluvíme-li o dvou večerech, pak je třeba se zastavit i u toho druhého (neboť o červencovém referovalu Kuželka v zářijovém čísle). Uskutečnil se v sobotu 22. srpna a jeho protagonisty byli soubor Ludus musicus a zpěvačka Jana Lewitová s loutnistou Rudolfem Měřinským. Celý program byl nazván Písně na evropských dvorech. Soubor Ludus musicus v první polovině představil písně dvorů, na nichž žili a pracovali prostí lidé.

V pásmu lidových písní zazněly jak ty, které tvoří již dlouho základ repertoáru souboru, tak písně upravené a nastudované až v letošním roce (jen v rychlosti vzpomene svižný tanec ze 14. století Czaldy waldy, působivého Dudáčka, Kdybych já věděla, při mž cítí člověk lehké mrazení v zádech, či vtipně upravené Koačky s působivými mezhrami pro tři flétny a překrásnou Ztmělo se mně sluněčko. Za zmínku stojí i zajímavá realizace písně Mikuláše Dačického z Heslova Luget Bohemia (Čechy naříkají) vzniklé po bělohorské porážce.

Po přestávce pak oba dnes již specialisté na interpretaci renesanční a barokní hudby, Jana Lewitová s loutnistou Rudolfem Měřinským uvedli písně dvorů šlechtických, skladby francouzských, španělských a italských renesančních a barokaích autorů. Jejich vystoupení přineslo nádherný zážitek, umocněný ještě podmanivou scénárií krásného letního večera, šuměním řeky a kontextem architektury a veškerého díla lidských rukou, které vše obklopovalo. O suverénní a jakoby bezproblémové technice Jany Lewitové již byla řeč i na stránkách tohoto časopisu. Její pěvecký projev působí naprosto samozřejmě, lehce, jako by ani nebylo komplikovaných pasáží a těžkých ozdob. Chtěl bych ovšem vyzdvihnout ještě jinou

stránku jejího projevu. Její způsob interpretace každého díla je podložen pečlivým studiem dostupných pramenů a důkladným promyšlením každého místa. Výsledkem je pak technicky bravurní a zároveň promyšlený výkon, působící naprosto přirozeně. A to i v tom případě, že se jedná o konzerní skladby španělských mistrů (M. de Feunlana, E. de Valdearrábano či Luis Milana), které svým odlišným charakterem působí středoevropským interpretům někdy značné potíže. Lewitová a Měřínáková přesvědčivě dokázaly, že i u nás lze tuto hudbu interpretovat s lehkostí, šarmem i éravostí. Jen namátkou vzpomínáme např. strhující podání španělské anonyminí skladby Lindarindin. Rudolf Měřínáková dokázal, že jeho specializace na renesanční a barokní loutnu je velice rozumným a snad i jediným řešením. Kromě výspělé techniky ukázal, že dovede hrát velmi spolehlivě z listu a že má dostatek přehledu a invence. Zpěvačku pouze nedoprovázel, vybrž oba spolu tvořili konečnou podobu skladby ve vzájemném porozumění. Domnívám se, že všichni aktéři (tedy i Jan Neubert se svými fotografkami, které by si zasloužily nejen kvalitivnějšího posouzení, ale i častější možnost prezentace) se postarali o krásný večer, jakých bychom zde mohli prožít víc.

Tu autem ...

Vážení spolunobčané, před prázdninami jsem psala v Kuňátku o potřebě kulturního života přímo zde v obci. Přes léto jsme nezáhaleli - a podařilo se nám (zatím částečně) upravit sál Pod vinicí, v němž se spravovala konají schůze MNV a poboček NF, tak, aby se v něm mohli drobné kulturní podniky konat. Prvním z nich byla výstava litografií ze sbírky Františka Bobka, pořádaná Svazem žen. Vy, kdo jste výstavu navštívili, jste si jistě všimli, že v sále přibývalo jeviště. Bylo by škoda, kdyby na něm hráli jen hosté. Chceme při naší osvětové besedě založit dramatický kroužek pro dospělé i pro děti. Divadlo se dříve v Dobřichovicích hrávalo. Věkme, že najdeme zájemce o tuto práci i dnes. Činnost v souboru přináší všem účastníkům zajímavé zážitky a zkušenosti, pocit kolektivní zodpovědnosti, ale i mnoho veselých situací a krásný pocit z práce, jejíž výsledky mohou těšit nás i diváky. Dětský kroužek i soubor pro dospělé by mohl zahájit práci koncem října, budeme-li mít dost zájemců. Koho z vás tato činnost láká, přihlaste se na mé adrese: Alena Šarounová, U rokle 469, Dobřichovice (Brunšov). Nevadí, nemáte-li zkušenosti, důležitá je chuť k práci a odvaha začít. K úspěšné činnosti jsou zapotřebí nejen herci, ale i organizátoři, osvětlovač, zvukař, nápověda - a hlavně příznivci divadelního umění. A tak nám - přinejmenším - držte palce!

Alena Šarounová

TIP NA VÍKEND

Připravuje dr. Zdeněk Daněš

Dokončení z minulého čísla, kde jsme naše putování přerušili v Turaku, v místě, kde bývala stará poštovská stanice a kde sochař E. Kodet v roce 1920 motivoval pomník padlým jako Píseň na Tursko. Vydejme se tedy dále severní částí okresu Praha-západ.

Na cestě do Kozince vidíme vlevo další zalesněný bulizníkový suk Erš (345 m). V zemědělské obci odbočíme doprava do Kolubic,

kde je další významná stavba našeho okresu: románská rotunda z roku 1225, ke které byla v polovině 13. století přistavěna druhá apsida s gotickými prvky. Ve 40. letech 14. století přistavili ještě hranolovou gotickou věž, v jejíž přední části byly v roce 1955 objeveny gotické nástěnné malby.

Dovolíme si na tomto místě překročit hranice našeho okresu. Přes Trněný Újezd dojedeme do Zákolan, kde se 19.12.1884 v čp.19 narodil Antonín Zápotocký, proto je v obci jeho pomník. O vznikajícího socialistického hnutí a Zákolanech se dozvíme mnoho z zajímavého v jeho románu Vstanou noví bojovníci. Od r. 1871 zde pracoval cukrovar (do r. 1919), je tady závod Vitana (droždí) a výroba pianin (zn. Dalibor).

Nelituje krátkého výstupu na Budeč, nejstarší kulturní centrum v Čechách. Průzkum archeologického ústavu ČSAV v r. 1972 a letech následujících odkryl slovanské hradiště, které bylo chrámeno dvěma pásmy opevnění z kamenných zdí a dřevěných kostrukcí. Na náhorní rovině - skropoli - stál v 2. polovině 10. století dvorec hradešou palisádou. V něm byly objeveny první kamenné obytné stavby v Čechách (kamenné přízemí, dřevěné patro). K dvorci patřila i podélná stavba kostela, ze kterého zůstaly jen základy. Západně odtud je rotunda založená Spytihněvem asi v r. 905. Podle archeologického průzkumu má z velké části původní kvádríkové zdivo, které však bylo v 17. století obezdáno a omítnuto, ke škodě původní stavby. U rotundy je hřbitov, na kterém je pochovena MUDr. Karel Slavomil Amerling. Byl to všestranně vzdělaný člověk, který v r. 1840 v Praze zakládá a řídí Budeč, výchovně vzdělávací ústav. Podnik však byl nad stávající možnosti. V letech 1848-68 byl ředitelem české hlavní školy na Novém Městě v Praze, také tu pojmenoval Budeč. Vypracoval novou výchovnou soustavu, zavedl do školy národní pomůcky. Od r. 1870 byl ředitelem ústavu pro slabomyslné děti na Hradčanech. Narodil se 18.9.1807, zemřel 2.11.1884.

Ze Zákolan se vrátíme do Trněného Újezda, kde odbočíme doprava na Velké Přílepy. Dojedeme však pouze na rozcestí, kde odbočíme na Svirkyni a přes Noutonice dojedeme na parkoviště u hrádu Okoř. Hrad byl vybudován ve 14. století, po roce 1773 začal chátrat, lidé z okolí si z něj brali vhodný materiál na své stavby. Když se v roce 1967 dostal do správy Středočeského muzea v Roztokách, začal jeho zabezpečování. Zřícenina je zatím nepřístupná, v podhradí je v provozu výstavní síň a občerstvení.

Když v r. 1887 se stal na pražské malířské akademii profesorem krajinářství Julius Mařák, rozhodl se, že po vzoru francouzské barbizonské školy (vesnice u Fontainebleau) zavede žáky do volné přírody, aby tam malovali. Vybral Okoř. A mnozí, kteří zde začali malovat, se stali slavnými: Slavíček, Engel Müller, Lebeda, Kaván, Lolek, Kalvoda, Panuška. Slavný Slavíček v Letní den a Polní cesta jsou právě z těchto míst. Tato místa také navštívil Josef Mánes, Mikuláš Aleš a dávno před nimi Karel Hynek Mácha.

Přes Čičovice pojedeme do Tuchoměřic na Umětickém potoce. V 16. století tady měli Čeští bratři sbor a latinskou školu. Po Bílé hoře získali Tuchoměřice jezuité z Klementina a vybudovali si tady rezidenci. V roce 1898 bylo budovy využito jako ústavu pro rekonvalescenty. V roce 1986 byla umístěna léčebna dlouhodobě nemocných a od 1.1.1987 se v těchto stěnách bojuje i proti závislosti na drogách. Kostel, který byl součástí rezidence, je barokní. Pozornost v něm upoutá iluzivní malba oltářní architektury od J. Kramolína (1768) a na hlavním oltáři dva obrazy od J.J.Heintze (1683).

V Kněžívce, která je součástí Tuchoměřic, zastavíme u transformátoru. Uličky u haly Mechaniky pojedeme k bulizníkové skalce, která kdysi, ve druhohorách, vyčáivala z tehdejšího křídového moře jako ostrov. Čínanost mořské eroze je jasně viditelná v ohlazu a vyaletí bulizníku na jejím vrcholku, kam vystoupíme z cesty úzkou pěšinkou. Na jiném místě, v dutinách bulizníku, jsou druhohorní usazeniny se zkamenělinami tehdejší fauny. V roce 1982 byla tato lokalita vyhlášena za rezervaci.

Dále pojedeme na zemědělskou Kněževce, po levé ruce nás doprovází areál ruzyňského letiště až za Dobrovíz, kde je nejlepší místo našeho okresu: letištní plocha patří do Prahy, západním směrem je od Dobrovozí po 300 metrech hranice okresu. Za ní už leží Hostouň v kladenském okrese. Šířka našeho okresu v těchto místech je 1 km.

V Jenčích až do 20. století existoval pivovar, v současnosti je to obec známá především zeleninou. Přijedeme státní silnici a přijedeme k Hájků. Lesík tu skutečně je, v něm se skrývá známé místo, které stavěl v letech 1661-84 C.Luragho. Několikrát se o této stavbě zmiňuje Fr. Hais v knize Vzpomínky pražského písničkáře (1985). V současné době je objekt nepřístupný.

Zahneme doprava směrem na Červený Újezd, po 50 metrech odbočíme doleva do Úhonic, kde se znovu setkáme s Radotínským potokem

(pranění nedaleko odtud v Pticích). Těsně před Draheřicemi přejíždíme trasu bývalé Železniční tratě Kladensko-mučické. I když jsou koleje odstraněny, trasa je dobře viditelná. V Draheřicích bylo 28.4.1949 založeno první JZD na našem okrese.

Za dálnicí přejíždíme starou plzeňskou silnicí u hostince "Na staré". Bývala to stará formanská hospoda. Jsme v Rudné, jejíž místní část se jmenuje Hořelice. V Suvorovově ulici v čp. 65 bývala za první republiky prodejna Včely, kde působil Josef Molák, člen II. ilegálního ústředního výboru KSČ, později zakladatel a vedoucí III. ilegálního ústředního výboru KSČ (Roztoky, Beroun, Březová), který byl gestapem 18.3.1943 zastřelen v Berouně, kde památník připomíná jeho hrdinství. Těsně za Rudnou přejíždíme v Nučicích trať spojující Beroun s Prahou. V Nučicích, vlevo na zalesněném kopci, jsou pozůstatky těžby železné rudy, která dávala od r. 1849 zaměstnání místním lidem. Od roku 1858 se dopravovala po Kladensko-mučické dráze do Kladna k dalšímu zpracování. Železo bylo přijato v roce 1943 jako název partyzánské skupiny, která do května 1945 vzrostla na 9 rot.

Za Tachlovicemi pojedeme rovnoběžně s tratí vedoucí z Nučic (původně z Hořelic) do Mořiny, odkud se dopravuje vápenec. Přijíždíme do Kuchaře, odkud nás známá silnice dovede domů.

SPORT

tenis

Historickým úspěchem skončila soutěž smíšených družstev dospělých. "A" družstvo Dobřichovic prošlo krajskou soutěží (dví-
větší krajský přebor II. třídy) bez porážky a zajistilo si účast v kvalifikačním utkání o postup do krajského přeboru:
22.8.1987--Dobřichovice "A" - Český Brod "A" 8 : 1

Jednoznačné vítězství v kvalifikaci znamená, že první dobřichovické družstvo se zařadilo pro rok 1988 poprvé v historii mezi nejlepší týmy Středočeského kraje a díky jeho postupu se "B" družstvo svým šestým místem v krajské soutěži udrželo (do okresních přeborů sestupuje pouze 7. a 8. družstvo. Družstvo "C", které hrálo okresní přebor, skončilo na 6. místě své devítičlenné skupiny.

V kategoriích mládeže bylo letos přihlášeno místo družstva dorostu druhé družstvo žactva. Žákovské "A" družstvo obsadilo 3. místo ve své skupině sdruženého okresního přeboru, "B" družstvo 7. místo.

odbíjená

Odbíjenkářky TJ Sokola Dobřichovice v Belgii
Z cestovního deníku dr. E. Caldy

Když volejbalové družstvo žen TJ Sokol Dobřichovice díky iniciativě své kapitánky I. Caldové obdrželo před rokem pozvání ke sportovnímu zájezdu do Belgie, málokdo věřil, že se tato akce uskuteční. Pochybnosti odpadly teprve tehdy, když jsme v pátek 21.8.1987 v 19.30 usedli do autobusu a vyrazili na trasu Dobřichovice - Rozvadov - Norimberk - Frankfurt - Kolín n. Rýnem - Lutych - Brusel. Její zádlouží nám trvalo jen něco málo přes 24 hodin; v sobotu ve večerních hodinách jsme stannuli před branami bruselského sportovního komplexu Poseidon. Ubytovali jsme se ve dvou prostorových místnostech přímo nad hledištěm plaveckého bazénu, ve kterém jsme si každé ráno před snídaní zaplavali. K dispozici jsme měli rovněž klubovnu s televizorem, na jehož obrazovce ve volných chvílích někteří z nás sledovali i pět programů současně. Druhý den byla neděle a všechno začalo.

Neděle, 23.8. - dopoledne seznámení s okolím, po obědě odjezd do Leuvenu, v němž nás nejvíce zaujalo starobylé universitní městečko a nádherná budova radnice ve stylu vlámské gotiky. Poté odjezd do Sint Joris Weert, kde jsme od 20.00 hodin sehnali utkání s místním celkem. Zápas měl slavnostní atmosféru, soupeřky však byly nad naše síly: Sokol D. - Wevok Sint Joris Weert 0:3.

Pondělí, 24.8. - celodenní prohlídka Bruselu: Atonium, Grand Place a okolí se známou plastikou Manneken Pis (Čtrnáctí chlapeček), muzeum střední Afriky. Katedrála sv. Michala byla v důsledku restauračních prací uzavřena, prohlédli jsme si ji pouze zvenčí.

Úterý, 25.8. - návštěva Gentu s jeho vynikajícími gotickými památkami a Antverp, kde jsme si mj. prohlédli Rubensův dům a gotickou katedrálu, největší v Belgii. Večer utkání v hale Poseidonu: Sokol D. - Snorky Brusel 1:3.

Středa, 26.8. - mávštěva a prohlídka Nemuru, města v jižní Belgii v ústí řeky Sambre do Maasy, v jehož zaku jsou tři hlemýždi. Večer utkání v Ivoir, které přineslo poslední prohru na zájezdu: Sokol D. - Ivoir 1:3.

Čtvrtek, 27.8. - celodenní prohlídka zábavného parku Walibi poblíž Bruselu. Přestože celý den vytrvale přelo, Walibi v nás vzbudilo radostnou náladu, zejména pestrostí a vynalézavostí svých atrakcí, z nichž některé jsme "vlastnoručně" absolvovali. Veselá nálada nás neopustila ani večer: Sokol D. - Limol 3:1.

Pátek, 28.8. - dopoledne procházka na rozloučenou historickým jádrem Bruselu, odpoledne balení a odjezd na turnaj do Bousvalu se zastávkou ve Waterloo a jeho krátkou prohlídkou. Turnaje se zúčastnila čtyři družstva: Snorky Brusel, Ivoir, Beauraing a my. Turnaj se hrál systémem každý s každým na dva hrané sety a přestože skončil až o půlnoci, vydrželi místní diváci až do konce a při závěrečném ceremonišlu odměnili výkon našich děvčat dlouhým trvajícím potleskem. Naše družstvo totiž v turnaji neprohrálo ani jeden zápas (s Ivoir 2:0, s Beauraingem 2:0, se Snorkami 1:1) a stalo se tak vítěsem celého turnaje.

S vítěznou trofejí a s pocitem, že jsme celkem dobře reprezentovali naši TJ, jsme v jednu hodinu v noci usedli do autobusu a vydali se na cestu domů, tentokrát po trase: Bousval - Lucemburk - Trevír - Mannheim - Heilbronn - Norimberk - Rozvadov - Dobřichovice. Cestou jsme si krátce prohlédli Lucemburk (hrobku českého krále Jana, který však menašil) a Trevír, rodiště Karla Marxe, nejstarší německé město s jeho římskými stavbami a známou bazilikou a katedrálou. V neděli 30.8. v pět hodin ráno jsme dorazili do Dobřichovic - znaveni, ale rádi, že jsme konečně doma.

Závěrem chceme poděkovat všem, kteří se o úspěšný zájezd zasloužili, zejména výboru TJ Sokol a Ivaně Caldwellé, neúnavné organizátorce a vedoucí celého zájezdu. A úplně nakonec ještě jména účastníků: Ivana Caldwellá, Jana Gemperlová, Jana Hejnová, Zdena Macháčková, Měša Podlipná, Věra Schnábllová, Gábina Stará, Radka Vrabcová, Ludvík Mirtes (rozhodčí), Karel Soukup (řidič), ing. Zdeněk Zabloudek a dopisovatel Kukátka dr. Emil Calda.

Rozhovor

Vojáci.

"Něco se chystá", řekl Venca a díval se opatrně přes předprsení zákepu do kraje.

"Nič sa nerobí, je kúd", řekl Jožo. "Keď je kúd, je dobre." Venca a Joža, dva vojáci v dobie opevneném zákupu první linie, se daes necítali ve své kůži. Klid trval příliš dlouho. Je to dávno, když šli do boje a věděli proč. Teď trčeli v zákupu a čekali, co se stane. Z dále za obzorem zazněly výstřely.

"Už je to tady", řekl Venca. Nasadil si přílbu a pevně utáhl řemínek.

"Hoci sa kdeśi perdí, tu máme kúd", řekl Jožo a přílbu si sundal.

"Ty myslíš, že to k nám nedejde", zeptal se Venca.

"Čo ja viem", lakonicky odpověděl Jožo.

"Co budeme dělat, až to přijde?" nejspíše se zeptal Venca.

"To, čo mam povedia", řekl Jožo a natáhl se na zem.

Kanonáda sířila a přibližovala se.

"Už je te tady, už je to tady", spláhl se Venca. "Vstávej, dělej", pokřikoval na Jožu. Ten sice vstal, ale jen proto, aby si otevřel masovou konzervu. Za kopcem třaskaly výstřely přehotných zbraní, sřetelně zněl bojový pokřik do útoku.

"Ten tak robia, že sa bojuje", řekl s plnou pusou Jožo.

"Ale co když tam opravdu bojují? Co když čekají, že je podpoříme?" volal do rachotu bitvy Venca.

"Řeku, poslali by pre nás. Vedia o nás, či nie?" odpověděl Jožo.

Řekni rovnou, že tobě se do toho nechce?" řekl Venca a narazil zásobník do samopalů.

"Prečo by sa malo? Čo ja viem, kto vyhrá?" řekl Jožo a napil se z polní láhve. "Na, daj si", a podával láhev Vencovi.

"Ty myslíš, že můžeme prohrát?" s nedůvěrou se zeptal Venca.

"Ázda sme kedy vyhrali?" odpověděl Jožo.

"Ale sedět tady nečinně s rukama v klíně, když kousek před námi se třeba rozhoduje na dalších padesát let, to je podle mně zbabělost!" vykřikoval rozhořčeně Venca.

"Tož chodz, hrdina, do vojny. Zkap tam, nech je od teba pokoj!" vztekle odsekl Jožo. Zase se natáhl na zem. Hluk bitvy se vzdaloval.

"Ty myslíš, že do toho nemáme jít?" zeptal se po chvíli Venca. Jožo pokrčil rameny.

Není čas umírat. 30.10. 20,00
NSR. Dramatický boj o zá- 31.10. 18,00
chranu laserového děla. 20,00

INZERCE

Darují do dobrých rukou dlouhosrstá mourovatá kotátka.
Zn.: Nečekaná úroda.

dr. Jiří Matl, Strmá 139, Dobřichovice
K 10/87 - 01

Prodám dvoje pckojová kachlová kamna - velikost 170x50x30 cm

Zn.: Tel. 991 16 95
K 10/87 - 02

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O

Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14.3.1985
a registrováno pod číslem 3210002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže
a kulturní komise MNV v Dobřichovicích.

Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec,
zastupuje ing. D. Havlík.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně. Cena 1,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 6.9.1987. V prodeji od 2.10.1987.

Uzávěrka příštího čísla: cca 10.10.1987.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,
252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.

Kučetka 16